

ne kan gøres mere fleksible og individuelle i relation til den enkelte bruger.

Forsøgsbestemmelsen forudsætter, at det er kommunerne, eventuelt via opfordring fra de ældre selv, der nærmere overvejer, hvilke ideer der afhængigt af lokale forhold ønskes afprøvet.

Efter bilstandsloven er der nøje fastlagte rammer for, hvilken type af hjælp der kan ydes til den enkelte, som kommunen skønner har behov for støtte. Der er tale om hjemmehjælp, dagcentervirksomhed under forskellige former, døgnpleje og forskellige boformer i form af ældreboliger, beskyttede boliger og plejehjem, som alle kan være tilknyttet forskellig service.

Ønsker en borger servicetilbud, der falder uden for disse områder, har kommunerne efter de gældende regler ikke mulighed for eksempelvis at give økonomisk tilskud til alternative løsninger.

Som eksempel på alternative løsninger, der ville kunne iværksættes efter forsøgsbestemmelsen, kan nævnes:

Eksempel 1.

En ældre ønsker i stedet for hjemmehjælp/dagcenter hjælp fra pårørende.

Der er mange pårørende, der yder hjælp i det daglige uden at få penge herfor, men såfremt der er tale om et større plejebæhov, kan der være bæhov for, at pårørende får nedsat arbejdstid med lønkomensation.

Eksempel 2.

Den ældre kan være bange for at sove alene om natten. For at undgå at komme på plejehjem eller få døgnpleje via tilkaldemulighed vil den ældre ved at få udbetalt et kontantbeløb kunne ansætte f.eks. nogle studerende til på skift at sove hos den ældre, så det giver trygge rammer om natten.

Eksempel 3.

Flere ældre, f.eks. søskende eller nære venner, flytter sammen i fælles bolig (bofællesskaber/ollekoller).

Som de gældende regler er i dag, vil der ved tildeling af hjælp efter bilstandsloven blive set på husstandens muligheder som helhed. En svag ældre, der flytter sammen med mere friske venner og mere økonomisk velstillede, vil

kunne komme i den situation, at tidligere tildelt hjælp fratages ved flytningen. Her vil man gennem forsøgsbestemmelsen fortsat kunne betragte den ældre som »enlig« ved tildeling af hjælp efter bilstandsloven.

Eksempel 4.

Hvis flere ældre i et bofællesskab har bæhov for støtte, vil det være muligt at udbetale beløb til den enkelte, sådan at beboerne for det samlede beløb kan købe den nødvendige hjælp til bofællesskabet under et.

I forbindelse med socialministerens godkendelse forudsættes det, at der bl.a. vil blive stillet krav om følgende:

Ansøgningen skal fremsendes gennem kommunalbestyrelsen/amtsrådet og kan kun godkendes, hvis kommunalbestyrelsen/amtsrådet anbefaler forsøget.

Forsøget skal være tidsbegrænset.

Der kan kun gives tilladelse til konkrete, nærmere afgrænsede forsøg.

Forsøgene må ikke medføre statslige merudgifter.

Ethvert forsøg vil kunne bringes til ophør, hvis de vilkår, der er stillet for forsøget, ikke overholdes. Forsøget vil tillige ophøre, hvis der sker lovændringer på det område, forsøget vedrører.

Dispensationer fra bilstandslovens bestemmelser i forbindelse med forsøg skal godkendes af socialministeren, og der kan kun gives tilladelse til at dispensere fra bilstandslovens bestemmelser.

Der stilles krav om, at kommunen ved forsøgets afslutning i en rapport eller lignende orienterer om forløbet af forsøget.

Der udsendes en bekendtgørelse om hvert forsøg, der godkendes.

Der kan ikke tillades fravigelse af kommunernes overordnede ansvar for den sociale service i kommunerne. Kommunerne kan heller ikke fritages for ansvar for gennemførelsen af forsøgene (tilsyn m.v.).

Der kan ikke tillades forsøg, der foregår i udlandet.

Der kan ikke tillades forsøg, hvorefter der til enkeltpersoner skal udbetales beløb svarende til, hvad en institutionsplads koster.

Ved godkendelse af forsøg skal der lægges afgørende vægt på hensynet til borgernes sundhed, retssikkerhed og velfærd.